

KRISTUSJOURNALEN

Den oförgänglige Kristus och segrans triumf

nr 001 24 april 2011

ett e-brev från Bokförlaget Reformatio

Vad ljus över griften, Han lever igen, Fullbordad är Skriften och Gud är vår vän! Vad lagen begärde för synder och brott, Det offer den krävde det har den nu fått, Ty Kristus har uppstått, och graven är tom Och världen befriad från skuld och från dom, Rättfärdigförklarad. Halleluja.

2. Sin tjänareskepnad har Kristus lagt av Och gått genom stenen, som tillslöt hans grav. Den kropp, som fått lida vad Mose lag bjöd, Den kropp, som blev pinad och slagen och död, Har uppstått till livet, och graven är tom Och världen befriad från skuld och från dom, Rättfärdigförklarad. Halleluja.

3. Han gjort, vad jag borde men ej klarat av, Min synd har han sänkt i ett bottenlöst hav. Hans görande lydnad nu gäller för mig, Min synd och olydnad dem tog han på sig. Min Frälsare uppstått och graven är tom, Och jag är befriad från skuld och från dom, Rättfärdigförklarad. Halleluja.

*P. Jonsson (1928-1998)
Från Luthersk Psalmbok*

PÅSKENS SEGER

Om det i alla tider bland de kristna är sant så gäller det alldeles särskilt under den heliga påskhögtiden vad den av Guds Ande uppfyllde sångaren sjunger: "Man sjunger med jubel om frälsning i de rättfärdigas hyddor; Herrens högra hand gör mäktiga ting. Herrens högra hand upphöjer, Herrens högra hand gör mäktiga ting" (Ps. 118:15-16).

En seger, en ärorik seger hade vunnits. Vår Konung Jesus Kristus hade dragit ut i strid mot de andliga fienderna, som hotade oss syndare med död, fördärv och fördömelse. Het och blodig var striden. Döende på korset uthärdade Han den sista kampen, i döden gick Han, i graven lade man Hans döda kropp till ro. Vår Konung Jesus Kristus vänder emellertid åter ur striden. Fienderna är slagna, Han lever, Han har uppstått från de döda. Som övervinnare och segrare står Han där. Påskhymner och segersånger ljuder. I alla världsdelar uppfylls psalmistens ord: "Man sjunger med jubel om frälsning i de rättfärdigas hyddor."

Också till oss har segerbudskapet kommit, också vi sjunger och jublar med hela kristenheten på jorden: "Herrens högra hand är upphöjd, Herrens högra hand gör mäktiga ting."

Det förhåller sig nämligen på det här helt underbara sättet med budskapet om vår Frälsares segerrika uppståndelse. Tusentals år innan den första påskdagsmorgonen grydde, framvällde det liksom ett ljus, från saliga himmelshöjder, i det mörker och den sorg som för syndens skull förbannade jämmerdalen. När väktaren på det världsomseglande skeppet blickar ut över den, för hans ögon, utsträckta, till synes gränslösa vattenytan, och när han då långt bort i fjärran upptäcker ett suddigt föremål, så kan

inte heller han komma med en helt exakt beskrivning av det; Men ändå vet han, och ändå ropar han till sina skeppskamrater, att det är ett skepp, ett fartyg, som där, vid horisonten, klart urskiljbart framförs på det blanka vattnet. Så såg också en gång de troende i det Gamla förbundet, vilka genom profetians och löftets ljus blev upplysta, i en fjärran framtid, tydligt påskens seger, trots att inte heller de därmed kunde känna till alla omständigheter och alla tillhörande händelser. Det mest väsentliga blev presenterat för dem: de visste, att det skulle komma en seger, som skulle rädda och befria oss människor och göra oss saliga. Några exempel visar detta.

När Adam och Eva hade överträtt Guds bud, kände de sig outsägligt olyckliga i skräck och ånger däröver. Då sade Herren Gud till ormen som den onde fienden hade förskapat sig till: "Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd. Han skall söndertrampa ditt huvud och du skall stinga honom i hälen" (1 Mos. 3:15). Det var det första segerbudskapet som ett människohjärta har vederkvickts av. Kvinnans Säd är Herren Jesus. Han har söndertrampat ormens huvud, Han har tagit makten från satan, som hade fått makt över människorna genom synden. Kristus övervann honom, Han segrade. Den onde fienden dukade under, och med honom har synd, död och helvete förlorat fältet.

Nära tretusen år efter syndafallet regerade på Sions berg Israels konung, profeten David, inte bara i jordisk härlighet utan också i andlig härlighet. För honom uppenbarade den barmhärtige Guden, som ville göra sitt folk saligt, profetior och löften som David skulle förkunna. I Ps. 16 sjunger han Kristi ord: "Fördenskull gläder sig mitt hjärta och min ära fröjdar sig,

jämväl min kropp skall bo i trygghet. Ty du skall inte lämna min själ i helvetet, **du skall inte låta din helige se förgängelse.** Du skall kungöra mig livets väg." Är det inte som om psalmisten hade stått vid Josef av Arimateas grav, **Guds Helige är Messias**, Jesus Kristus, vår Frälsare. Han dog och Hans kropp låg i graven, men den skulle inte förmultna. Det var förutsagt att Kristus skulle uppstå igen, återvända till livet. Så hade de troende i Gamla testamentet förstått detta ord. Så förklarade Petrus det i sin pingstpredikan. Så förstod Paulus det.

Ännu tydligare talade Guds Ande genom profeterna om den hett efterlängtade Messias seger. Jesaja upphävde sin röst och i Jes. 53 beskriver han Återlösarens lidande och död samt dess frukt så klart och utförligt att Guds barn till tidens slut kommer att uppbyggas av hans predikan och stärka sin tro med den. Profeten utropar: "Det behagade Herren att slå honom med sjukhet. Om hans liv så blev ett skuldoffer, då skulle han få se avkomlingar och länge leva och Herrens vilja skulle genom honom ha framgång." Messias skall ha avkomlingar och länge leva, det vill säga, Han skall återvända till livet och uppstå äro-rikt. Samme profet säger i Jes. 55: "Jag vill sluta med er ett evigt förbund, för att ni skall få all den trofasta nåd jag har lovat David. Se, honom har jag satt till ett vittne för folken, till en furste och hövding för folken." Också dessa ord är en hän-syftning på Messias. Aposteln Paulus utlägger dem i Apg. 13 som en sådan.

Triumferande jublar Hosea i kapitel 13: "Jag vill förlossa dem ur helvetet och rädda dem från döden. Död, jag vill vara dig ett gift, helvete, jag vill vara dig en pest." Dödens gift, dödens död, dödens övervinnare är Messias. Med hänsyn till sådana

profetior är det också klart och tydligt vad profeten Mika menar, när han säger: "En vägbrytare drar ut framför dem, de bryter igenom och tågar fram, genom porten vandrar de ut. Deras konung tågar framför dem, Herren går i spetsen för dem" (Mika 2:13). Ärans Konung, Messias skall bryta sönder dödens bojor och band, Han skall segra och leva.

När vår Frälsare vandrade i sitt förnedringstillstånd här på jorden framför Han budet om segern som Han skulle vinna över döden. Han sade: "Fadern älskar mig, just därför att jag ger mitt liv för att ta det tillbaka igen. Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det frivilligt. Jag har makt att ge det och jag har makt att ta det tillbaka" (Joh. 10:17-18). I det att Han talar om sin kropps tempel säger Han till judarna. "Riv ner detta tempel, och på tre dagar skall jag låta det uppstå" (Joh. 2:19). När de skriftlärda och fariseerna ville se ett tecken av Honom, svarade Han: "Ett ont och horiskt släkte söker efter tecken, och inget annat tecken skall ges dem än profeten Jonas tecken. Liksom Jonas var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så skall Människosonen i tre dagar och tre nätter vara i jordens sköte" (Matt. 12:39-40). Till slut heter det om Honom; "Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att Han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och dödas och på tredje dagen uppstå" (Matt. 16:21).

Och nu vittnesbörden från Nya testamentet, sedan segern var vunnen. Tidigt den första påskmorgonen lämnade Jesus graven. Änglar från himmelen hade förkunnat det för de förskräckta kvinnorna vid graven. Då visade sig den uppståndne Segerfursten för dem, Maria Magdalena såg Honom.

Emmauslärjungarna kände igen Honom när Han bröt brödet i deras åsyn. De elva lärjungarna, som hade satt sig bakom stängda dörrar, såg Honom redan samma kväll. Fyrtio dagar var Jesus samman med sina lärjungar och talade med dem om Guds rike och åt och drack med dem. De heliga evangelisterna berättar om Hans uppståndelse, apostlarna kallar sig vittnen till Kristi uppståndelse, talar och skriver om den i sina brev. Heliga gudsmänniskor betygar och bekräftar den genom den Helige Andes ingivelse.

På dessa den store Gudens ord grundar vi den klippfasta, gudomligt vissa övertygelsen att Jesus verkligen är uppstånden och verkligen har vunnit seger över våra andliga fiender. Ja, därpå grundar vi vår tro, liksom alla Guds barn i Gamla och Nya testamentet. Herrens uppståndelse är fundamentet, grunden, för vårt kristna hopp. Om än judendomen alltjämt ljuger om att Frälsarens lärjungar kom om natten och stal sin Lärares döda kropp, och om än alltjämt de förnuftstroende vill bortförklara detta kristendomens grundläggande under med allehanda förklaringsförsök, förblir vi likväl lugnt och glatt vid den gamla sanningen att Jesus har betvingat våra fiender och övervunnit döden.

Vad menar vi då egentligen när vi kallar vår Herres och Frälsares Jesu Kristi uppståndelse en seger över de andliga fienderna? Det kan ingen säga oss bättre än den helige aposteln Paulus som i sitt brev till romarna skriver: "Han har blivit utgiven för våra synders skull och uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull" (Rom. 4:25). Och: "Liksom fördömelse kom över alla människor genom en endas synd, så kom också rättfärdiggörelse till liv

över alla människor genom en endas rättfärdiggörelsedom” (Rom. 5:18).

Herren Jesus var Guds Lamm som bar världens synd. Därför har Han gett sitt liv som skuldoffer. På korset sade Han: “Det är fullbordat.” Fullbordad var försoningen av vår syndaskuld, fullbordat var tillfredsställandet av den gudomliga rättfärdigheten som krävde den fullkomliga betalningen av syndaskulden. Fullbordad var försoningen av alla straff som människorna på jorden hade förtjänat genom sina missgärningar och kommer att förtjäna intill den yttersta dagen. Fullbordat, fulländat var det stora återlösningens verk. Då lade man Honom i Hans grav. Men på tredje dagen blev Han åter uppväckt från döden. Vår Ställföreträdare, vår Borgensman, som utgavs och dödades för våra synders skull, vänder tillbaka till livet. Det betyder: Det **är** fullbordat vad Guds människoblivne Son ville göra för syndarna: Synden **är** försonad, den eviga rättfärdigheten **är** tillfredsställd, syndastraffen **är** fullkomligt betalda, alla, alla synder **är** utplånade, hela världen är nu avlöst från synder. För vår rättfärdiggörelses skull blev Kristus uppväckt, genom Honom har livets rättfärdiggörelse kommit över alla människor. Frihet från syndens skuld och straff förkunnar oss Kristi uppståndelse, men också från syndens herravälde och tyranni. Då Han har uppstått oss tillgodo, så har vi också uppstått med Honom och har kommit ur den andliga döden till andligt liv. I kraft av tron på Hans uppståndelse skall vi bekämpa synden genom den Helige Ande och utföra ljusets och livets gärningar. Så har Jesus för oss övervunnit och besegrat den onde fienden, synden.

Genom synden hade den onde fienden djävulen fått makt och välde och han var kraftigt beväpnad för att skydda sitt palats.

Men en Starkare har kommit över honom. Herrens uppståndelse förkunnar med triumferande ord att djävulens gärningar är tillintetgjorda och att ormens huvud har söndertrampats. Mer behöver vi inte längre frukta den som var en lögnare från begynnelsen. Han kan inte komma åt oss, inte fördärva oss och störta oss i olycka, hur gärna han än ville. Nu kan vi i den uppståndne Segerhjältens makt stå emot den onde fienden med Guds ord. Som rättfärdiggjorda människor träder vi modigt upp mot honom och han måste som en besegrad fiende fly för oss.

Genom synden hade det skett att helvetet girigt gapade efter oss och hotade att sluka oss. Men Kristus har uppstått, synden är förlåten, vår Segerfurst har nycklarna till döden och helvetet. Efter att ha blivit levande för Han ner till helvetet och där triumferade Han mäktigt över de onda andarna och visade sig för dem som Segrare och Övervinnare. Ingen kristen behöver längre bäva för helvetet, ty vår Frälsare vill vara det en pest och vi jublar: "Du helvete, var är din seger?" (1 Kor. 15:55).

Genom synden hade döden kommit i världen. Alla människor måste dö, eftersom alla har syndat. Jesu uppståndelse bevisar att synden är förlåten. Dödens udd är synden och denna udd har döden förlorat. Den Uppståndne, den upphöjde Frälsaren är Herre över livet och döden. Han har fört fram livet och ett oförgångligt väsen i ljuset. Också vårt kött kommer att ligga säkert och lugnt i graven. Också vårt kött skall uppstå i förklarad gestalt till det eviga livet. Kristus är Huvudet, vi är lemmarna. Gläder sig nu livets Huvud, hur skulle lemmarna kunna förbli i döden?

Utefter hela linjen är våra motsägare tillbakaslagna. De har lidit ett förintande nederlag! Synd, djävul, helvete och död är

fullständigt slagna. Den som nu stannar kvar i otro och syndatjänst och stöter ifrån sig Kristi uppståndelses välgärningar, överlämnar sig åt den besegrade fienden. Han är själv skuld till om han går förlorad, och en gång måste uppstå till skam och smälek. Men vi vill i tron glädja oss åt Kristi ärorika seger och säga: Jesu seger är **min** seger, Hans triumf över de andliga fienderna är **min** triumf. Hans segerfana vill jag följa och prisa Honom här i tiden och evigt en gång därovan.

Från tidskriften *Der Lutheraner*
Översättare: *Kjerstin Jonsson (1925-2001)*

Kristi död var
segern över
döden, eftersom
Han uppstod igen
från döden.

Peter Krey

Denna pdf är i sin oförändrade form helt fri för vidare spridning.

Ändringar samt all övrig form av publicering är förbehållet
Bokförlaget Reformatio.

Skicka gärna in synpunkter på innehållet till förlaget.

Skriv till e-adressen: reformatio plus at-tecknet plus ownit.nu

© Bokförlaget Reformatio [REFORM:at^hSIU].
